

Godmorgen dagbog

I dag er jeg stået op til endnu en dag, hvor jeg skal blive herhjemme og ikke komme fysisk i skole. Det er nu over 6 uger siden, at jeg har været i normal skole, hvilket er helt anderledes end det plejer at være, og aldrig noget jeg havde troet kunne komme til at ske. Jeg har det fint nok med at lave skolearbejde herhjemme. På Min skole har vi både online undervisning på google meet, og ellers skriver vores lærer bare alt, hvad vi skal lave inde i vores lektiebog. For mit vedkommende, er det ikke det at komme i skole der mangler mest i mit liv. Nej, det er min sport. Jeg bruger normalt hver eneste dag tid på tennisbanen, og kæmper hårdt for at blive endnu dygtigere. Jeg ønsker virkelig, at jeg snart kan spille med mine venner og træningsmakkerne igen. De fleste arrangementer bliver også aflyst lige nu, og her med også alle tennisturneringer jeg skulle have deltaget i. De udendørs baner i den by jeg bor i, er heldigvis lige åbnet op igen, og jeg kan derfor begynde at træne igen bare kun med min familie og selvtræning. Jeg bruger også meget af min tid på at styrketræne og øve fodarbejde osv. når jeg ikke laver skolearbejde.

I den her uge er jeg med min mor, søster og kusine taget i sommerhus for at komme lidt væk fra den nye hverdag, vi har fået derhjemme. Det kan godt være lidt hårdt at gå derhjemme hele døgnet rundt i mange uger. Det er derfor mega dejligt at vi kan komme i sommerhus, hvor der er masser af natur, og bare hygge os og slappe af. Vi laver stadig skolearbejde heroppe, og det fungerer super fint. Når vi er færdige med vores skolearbejde, går vi nogle ture, spiller spil, går ned på stranden som ligger lige ved vores sommerhus med vores hund eller går over til tennisbanen som er tæt på vores sommerhus.

Generelt er jeg lidt bekymret for fremtiden i verden. Jeg er ikke så bekymret for selve vores land, Danmark, men mere for resten af verden. Lande som USA, Italien, Spanien og mange andre lande er hårdt ramt af corona. De kæmper for menneskeliv lige nu, men om et år vil de nok stå at kæmpe med at få deres land op at køre igen. Det rammer økonomien i alle lande hårdt, og derfor er corona ikke bare noget der er her lige nu, men også i fremtiden. Jeg tror at det vil komme til at påvirke verden mange år i fremtiden.

I sidste uge begyndte vi lige så stille at åbne Danmark op igen. Børn der går i 0 - 5 klasse og elever der går i 3.g fik lov til at komme i skole igen, og liberale erhverv åbner også op igen. Det er dejligt at coronaen ikke indtil videre, har ramt Danmark Meget hårdt. Det er selvfølgelig trist at der er mennesker der bliver syge, og desværre er der også nogen der dør. Det er meget, meget, meget forfærdeligt, men vi er ikke hårdest ramt. Derfor er vi også blandt de første til at begynde at åbne op for vores land igen, og det er dejligt. Der går dog stadig noget tid, før jeg kan komme i skole igen. Jeg ved ikke hvor lang tid der går, men forhåbentligt ikke for lang tid. Jeg føler ikke, at man lærer lige så meget som normalt, når man sidder herhjemme. Jeg har betydeligt mindre undervisning og min skoledag er mange timer kortere end når jeg går i normal skole. Jeg prøver derfor at læse, og lave andre faglige ting ud over skolen, men der er mange andre ting, man hellere vil, når man har muligheden for det.

Jeg vil dog stadig gerne vente en uge for lang tid, end for kort med at komme i skole, så det er sundhedsmæssigt forsvarligt og risikoen for smitte er meget lille.

Jeg håber også virkelig, at der snart kommer en vaccine mod corona, da sygdommen nok ikke stopper før der er en vaccine. Der er mange forskere i hele verden, der arbejder på at finde en vaccine, men det er ikke bare lige sådan noget man gør. Jeg håber bare at der er en eller anden person, der snart knækker koden til en vaccine mod corona, så vi kan få stoppet denne forfærdelige sygdom.

Nå det var egentligt lige alle mine tanker, jeg havde lige nu i dag om livet, og hvordan det er ikke at leve den normale hverdag, på grund af denne her nye virus corona/covid-19.